

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1968	Ἐψῳδία τοῦ τιμίου Σταυροῦ Τετάρτη 14 Σεπτεμβρίου 2016 ἑσπέρας	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ σταυρὸς θαυματουργεῖ

Ξέρετε, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἔχει πολλές γιορτές· ἀλλὰ ἡ πιὸ τρανὴ ἀπ' ὅλες εἶνε ἡ ἑορτὴ τοῦ σταυροῦ. Θὰ δοῦμε λοιπὸν τώρα, ὅτι ὁ σταυρὸς θαυματουργεῖ.

Κάνει θαύματα ὁ τίμιος σταυρὸς; Ἀμέτρητα. Ποιὸ πρῶτο καὶ ποιὸ δεύτερο νὰ ποῦμε; Ἄς ἀρχίσουμε μὲ μερικὰ ἀπὸ **τὴν παλιὰ ἐποχὴ**.

● Ὅταν ὁ Μωυσῆς μαζί μὲ τὸ λαὸ ἔφθασαν **στὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα**, πίσω τοὺς κυνηγοῦσαν οἱ ἐχθροί. Τότε ἐκεῖνος ὕψωσε τὸ ράβδί του, ἔκανε τρεῖς φορές σταυρὸ ἐπάνω στὰ νερά, κι ἀμέσως ἔγινε θαῦμα· τὰ νερά σχίστηκαν, στάθηκαν δεξιὰ κι ἀριστερὰ σὰν ντουβάρια, φάνηκε ὁ πάτος τῆς θάλασσας, ἄνοιξε διάδρομος, κι ἀπὸ κεῖ μέσα πέρασαν ὅλοι, ἄνθρωποι καὶ ζῶα, χωρὶς νὰ βραχοῦν τὰ πόδια τους. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει «**Σταυρὸν χαράξας Μωυσῆς... τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε...**» (καταβασ. Ἐψῳσ.). Οἱ ἐχθροὶ μπῆκαν κι αὐτοὶ μὲ τὰ ἄρματα καὶ τὸ στρατό τους στὸ διάδρομο, κι ὅταν ἦταν ὅλοι μέσα μαζί μὲ τὸ βασιλιᾶ τους, τότε ὁ Μωυσῆς ἀπ' τὴν ἀπέναντι ὄχθη σταύρωσε πάλι μὲ τὸ ράβδί του τὴ θάλασσα καὶ τὰ νερά ἐνώθηκαν πνίγοντας τοὺς Αἰγυπτίους (βλ. Ἐξ. κεφ. 14ο).

● Δεύτερο θαῦμα. Οἱ Ἑβραῖοι βάδιζαν μέσα στὴν ἔρημο, χιλιάδες κόσμος, μὰ δὲν εἶχαν σταλαγματιὰ νερό. Στὴν Μερρὰ βρῆκαν νερό, ἀλλὰ δὲν μπορούσαν νὰ τὸ πιοῦν· ἦταν πικρὸ, φαρμάκι, καὶ γόγγυζαν στὸ Μωυσῆ. Τότε ἐκεῖνος ἔκανε ἓνα σταυρουδάκι ἀπὸ ξύλο, τὸ ἔβαλε μέσα στὸ νερό, κι ἀμέσως **τὸ πικρὸ νερὸ ἔγινε γλυκό**. Ἦπιαν ὅλοι καὶ δροσίστηκαν (βλ. ἔ.ἀ. 15,22-26).

● Ἄλλο θαῦμα. Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι πολεμοῦσαν μὲ τοὺς **Ἀμαληκίτες**, κινδύνευαν νὰ νικηθοῦν. Τότε ὁ Μωυσῆς ἀνέβηκε σὲ μιὰ κορυφὴ καὶ παρακολουθοῦσε τὴ μάχη. Κ' ἐπειδὴ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀν' ἀνοίξη τὰ χέρια σχηματίζει σταυρὸ, ὁ Μωυσῆς ἄπλωνε τὰ χέρια· κι ὅσο εἶχε τὰ χέρια ἀπλωμένα, οἱ Ἑβραῖοι νικούσαν, ὥσπου πῆραν φαλάγγι τοὺς ἐχθρούς (βλ. ἔ.ἀ. 17,8-16).

Ἐπὶ τῶν παλαιῶν θαύματων στὴν παλαιὰ δι- αθήκη, ἀλλὰ τώρα πάω σὲ **νεώτερα θαύματα**.

● Τὸ πρῶτο θαῦμα ἔγινε στὸν Μέγα Κωσταν- τῖνο. Ὅταν ἦταν ἔξω ἀπ' τὴ Ῥώμη, κινδύνευε νὰ τὸν νικήσουν οἱ ἐχθροὶ του. Τότε εἶδε τὴ νύ- χτα στὸν οὐρανὸ ἓνα θαυμαστὸ σημεῖο· ἄγγε- λοι σχημάτισαν μὲ ἄστρα ἓνα σταυρὸ καὶ γύ- ρω του τὰ λόγια «**ἐν τούτῳ νίκα**». Ἀπὸ τὸ ὄρα- μα αὐτὸ ἔκανε τὴν πρώτη χριστιανικὴ σημαία, νίκησε τοὺς ἐχθρούς του καὶ μπῆκε στὴ Ῥώμη.

Κάτι παρόμοιο ζήσαμε κ' ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες. Οἱ **Τοῦρκοι** ἦταν μυρμηγκιά καὶ οἱ Ἕλληνες μιὰ φούχτα· μὰ πίστευαν οἱ πρόγονοί μας καὶ μὲ τὴν πίστι στὸ Χριστὸ καὶ φλάμπουρο τὸν τί- μιο σταυρὸ νίκησαν καὶ λευτέρωσαν τὸν τόπο.

● Ἄλλο θαῦμα. Ὁ ἅγιος Κωσταντῖνος τιμοῦσε τὸ σταυρὸ· καὶ ἡ ἁγία του μητέρα, ἡ Ἐλένη, πῆγε στοὺς Ἁγίους Τόπους τὸ 325 μ.Χ., ἔβαλε ἐρ- γάτες νὰ σκάβουν, νὰ βρεθῆ ὁ σταυρὸς. Ἀπελ- πισμένη παρακαλοῦσε τὸ Θεό. Σκάβοντας τό- τε, ἡ ἀξίνη σκόνταψε πάνω σὲ κάτι δοκάρια· ἦταν οἱ τρεῖς σταυροί, ὁ ἓνας τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ δύο τῶν δύο ληστών. Ποιὸς τώρα ἦταν τοῦ Κυρίου; Ἐκεῖνη τὴν ὥρα περνοῦσε μιὰ κηδεῖα. Ἀγγίζον τὸν ἓνα σταυρὸ στὸ νεκρὸ, τίποτα· ἀγ- γίζον τὸ δεύτερο σταυρὸ, τίποτα· μόλις ἄγγι- ξαν τὸν τρίτο, ὁ νεκρὸς ἀναστήθηκε. Ἔτσι **βρῆκαν** τὸ σταυρὸ τοῦ Κυρίου, **καὶ τότε τὸν ὕψωσαν** καὶ ἔψαλαν ὅλοι γονατιστοὶ μὲ τὸν πατριάρχη Μακάριο τὸ «**Κύριε, ἐλέησον**».

● Θὰ σᾶς διηγηθῶ καὶ ἓνα θαῦμα σχετικὸ μὲ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ. Ὁ ἅγι- ος Κοσμάς ὅπου κήρυττε συνήθιζε νὰ στήνῃ σταυρὸ. Πῆγε λοιπὸν καὶ κάπου κοντὰ στὰ Τρί- καλα τῆς Θεσσαλίας, ἔστησε ἓνα σταυρὸ, ἀπὸ κάτω ἔβαλε ἓνα σκαμνὶ κι ἀπὸ ἑκεί κήρυξε. Ὅταν βασίλευε ὁ ἥλιος, πέρασε καβάλλα ἓ- νας πασᾶς, εἶδε τὸ σταυρὸ καὶ θύμωσε. Κατέβη- κε ἀπ' τὸ ἄλογο, πῆρε σκεπάρνι, διέλυσε τὸ σταυ- ρό, τὸν ἔκανε σανίδες, τὶς φόρτωσε στὸ ζῶο,

πήγε στο σπίτι του, έκανε ο αθεόφοβος τὰ ξύλα κρεβάτι κ' έπεσε νὰ κοιμηθῆ! Κοιμήθηκε; Ποῦ νὰ κοιμηθῆ! Τὰ μεσάνυχτα έγινε σεισμός, τραντάχτηκε ὅλο τὸ σπίτι – μόνο τὸ δικό του, τὰ ξύλα τὸν ἀναποδογύρισαν κ' έπεσε κάτω μπρούμυτα, χτύπησε, έτρεχαν αἵματα, καὶ τότε φώναξε· Ἄμὰν χάνομαι, μὲ τιμωράει ὁ σταυρός! Τὴν ἄλλη μέρα πήρε τὰ ξύλα, τὰ συναρμολόγησε, τὰ έκανε πάλι σταυρό, τὸν έβαλε στὴν πλάτη, τὸν πήγε ὁ ἴδιος στὸ μέρος ποῦ ἦταν, τὸν έστησε, τοῦ ἄναψε καντήλι, καὶ κάθε βράδυ περνοῦσε ἀπὸ 'κει καὶ τὸν προσκυνοῦσε.

* * *

Τέτοια θαύματα κάνει ὁ τίμιος σταυρός.

● Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου, στὸν τόπο μας **δὲν πρέπει ν' ἀκούγεται βλαστήμια**. Ἄν ἀκούσετε βλαστήμια, μὴν τὸ ἀνεχθῆτε. Τὸ νὰ βλαστημήση κανεὶς τὸ σταυρὸ εἶνε σὰν νὰ πάρης τὴν ἑλληνικὴ σημαία καὶ νὰ τὴν κάνης πατσαβούρα. Καταραμένο τὸ μέρος ποῦ ἀκούγεται βλαστήμια. Ἄν ἀκούσετε τὸν ἄντρα σας νὰ βλαστημήση τὰ θεῖα, τὴν ἡμέρα ἐκείνη νὰ μὴ φάτε. Νὰ πῆτε· Ἄντρα, μὲ πίκρανες. Κι ἅμα ἀκούσετε μικρὸ παιδὶ νὰ πῆ κακὸ λόγο γιὰ τὸ Θεό, νὰ τοῦ βάλετε πιπέρι στὴ γλῶσσα.

● Ἐπειτα πρέπει νὰ κάνετε **τὸ σταυρὸ σας κανονικά**. Μερικοὶ κάνουν τὸ σταυρὸ τους σὰν νὰ παίζουν βιολί. Ὅχι, δὲν εἶνε σταυρὸς αὐτός. Ὁ κανονικὸς σταυρὸς εἶνε προσευχή, εἶνε ὅπως ἔλεγε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Θὰ ἐνώσης τὰ τρία δάχτυλα, διότι πιστεύουμε εἰς Τριαδικὸν Θεόν, Πατέρα Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα· Παναγία Τριάς, ἐλέησε τὸν κόσμον. Ἐπειτα τὰ τρία δάχτυλα, κολλημένα, θὰ τὰ φέρης ἐπάνω στὸ κούτελο· πρῶτον γιὰτὶ πατρίδα μας εἶνε ὁ οὐρανὸς καὶ προορισμὸς μας εἶνε νὰ πᾶμε ἐκεῖ, καὶ δεύτερον διότι ἀπὸ τὰ οὐράνια ἦρθε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· σὰν ἀετὸς χαμήλωσε καὶ ἦρθε στὴ γῆ. Γι' αὐτὸ λοιπὸν λέμε· Χριστέ, σ' εὐχαριστοῦμε, διότι, ἐνῶ ἦσαν οὐράνια, κατέβηκες κάτω στὴν κοιλία τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου γιὰ νὰ μᾶς κάνης Χριστιανούς. Μετὰ στὰ δεξιά, γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὸν καλὸ ληστὴ καὶ νὰ ποῦμε κ' ἐμεῖς τὸ «*Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*» (Λουκ. 23,42). Καὶ τέλος στὰ ἄριστερά, μὲ τὴν ἔννοια· Θεέ μου, νὰ μὴν πᾶμε κ' ἐμεῖς μὲ τοὺς ἀμετανοήτους ἁμαρτωλούς, ποῦ ὁ Χριστός θὰ τοὺς βάλῃ στὰ ἄριστερά του. Αὐτὴ εἶνε ἡ σημασία τοῦ σταυροῦ. Κάποιοι, ἐνῶ ὁ Χριστὸς δὲν ντράπηκε γυμνὸς νὰ καρφωθῆ στὸ σταυρὸ, αὐτοὶ ντρέπονται νὰ κάνουν τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ.

● Χρειάζεται ὅμως καὶ **νὰ ἔχουμε καθαρὰ καρ-**

διὰ καὶ σῶμα. Καὶ ἐδῶ θὰ σᾶς διηγηθῶ κάτι ποῦ ἔλεγε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Ἐνας τσοπάνος ἤθελε νὰ γίνῃ βασιλιάς καὶ κατέφυγε σ' ἓνα μάγο. Αὐτὸς τοῦ ἔγραψε ἓνα χαρτὶ καὶ τοῦ εἶπε νὰ πάῃ τὴ νύχτα στὸ νεκροταφεῖο νὰ τὸ ρίξῃ πάνω στὰ μνήματα. Ὅταν τὸ έκανε αὐτό, ἐμφανίστηκαν οἱ δαίμονες, αὐτὸς φοβήθηκε, έκανε τὸ σταυρὸ του, κ' ἐκεῖνοι ἔφυγαν. Βλέποντας τὴ φιλοδοξία του ὁ μάγος τὸν ἔστειλε πάλι νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο, προηγουμένως ὅμως τὸν έβαλε νὰ σκοτώσῃ ἓνα παιδὶ καὶ νὰ τοῦ φέρῃ τὴν καρδιά του. Ὁ τσοπάνος, μπροστὰ στὸ νὰ γίνῃ βασιλιάς, έκανε τὸ ἔγκλημα. Ὅταν ὅμως πήγε στοὺς τάφους καὶ ἐμφανίστηκαν πάλι οἱ δαίμονες, ὅσο κι ἂν έκανε τὸ σταυρὸ του ἀπὸ φόβο, αὐτοὶ δὲν ἔφευγαν. Γιατί; Τὸ καταλαβαίνετε· διότι τώρα εἶχε τὰ χέρια του βουτηγμένα στὸ ἀθῶο αἷμα.

* * *

Τὰ καταλάβατε αὐτά, ἀγαπητοί μου; Ἐὰν τὰ καταλάβατε, ἔχετε χρέος **νὰ ἐκτελῆτε πιστὰ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ**. Ὁ Θεός, ὅπως μᾶς ἔδωσε 10 δάχτυλα, ἔτσι μᾶς ἔδωσε καὶ 10 ἐντολές. Κι ὅπως κανεὶς δὲν κόβει οὔτε ἓνα δάχτυλό του, ἔτσι δὲν πρέπει νὰ κόψουμε καμία ἐντολή. Ὅποιος κόψῃ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, θὰ τὸν κόψῃ ὁ Θεός.

Οἱ ἐντολές εἶνε δέκα. Δὲν ἔχω καιρὸ νὰ σᾶς τὶς ἐξηγήσω ὅλες· θὰ ἐξηγήσω μόνο μία, ἐκείνη ποῦ λέει· «*Ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου*» (Ἐξ. 20,9-10. Δευτ. 5,13-14). Μὲ ἀπλᾶ λόγια· Ἐξὶ μέρες θὰ δουλεύῃς, ἡ δουλειὰ εἶνε ἀπ' τὸ Θεό. **Τὴν Κυριακὴ ὅμως ὅλοι νὰ βρίσκωνται μέσα στὴν ἐκκλησία**. Διαφορετικά τί θὰ συμβῆ· τὰ λέει ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Ἄν δὲν πᾶς στὴν ἐκκλησιὰ νὰ εὐχαριστήσης τὸ Χριστό, μὴν περιμένεις προκοπή. Αὐτὰ λέει ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, καὶ αὐτὰ παρατηροῦμε.

Τί εἶνε ἡ Ἐκκλησία; Εἶνε τὸ μαντρί τοῦ Χριστοῦ μας. Καὶ ὅπως πρόβατο ποῦ μένει ἔξω ἀπ' τὸ μαντρί τὸ τρώει ὁ λύκος, ἔτσι καὶ Χριστιανὸς ποῦ μένει ἔξω ἀπὸ τὴν μάντρα αὐτῆ τοῦ Χριστοῦ θὰ τὸν φάῃ ὁ λύκος. Ἀπὸ τὶς 168 ὥρες, ποῦ ἔχει ἡ ἐβδομάδα, ὁ Χριστὸς σοῦ ζητάει 1 ὥρα τὴν Κυριακὴ, νὰ ἐκκλησιασθῇς καὶ νὰ τὸν λατρεύσης. Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ, μόλις ἀκοῦτε τὴν καμπάνα, ἐλᾶτε στὴν ἐκκλησιὰ.

Εὔχομαι, **ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου νὰ φυλάῃ** τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὶς οἰκογένειές σας, τὰ παιδιά, τοὺς γέροντες, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, νὰ σᾶς σκεπάζῃ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἴστε εὐλογημένοι εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**